

ethvert Fald ikke. Komme vi altsaa til Finans-
aarets Udlob uden enten det Ene eller det
Andet, enten en midlertidig eller ordinar
Lov, ja, saa staa vi der, og saa er det jo
muligt, som jeg tillod mig at sige i Gaar,
at man kommer ind i den ubehagelige Situa-
tion at maatte se Provisoriet. Jeg skal
fortælle berøre enkelte Punkter, som det ære-
de Medlem for 1ste Kreds (Nagen) drog
frem. En Del af hans Udtalelser ere imøde-
gaaede af min ærede Sidemand (Madjen),
og jeg skal derfor kun til enkelte af dem end-
nu føie et Par Bemærkninger. Hans Be-
tragtninger over, at det vilde være heldigt at
saae indført Aarpenge for Rigsdagens
Medlemmer i Stedet for Dagpenge, skal
jeg ikke opholde mig ved. Det er et Spørgs-
maal, der under andre Forhold end de nu-
værende maatte kunde fortjene Overveelse,
men for Diebliffet synes det mig aldeles
frugtesløst at indlade sig i Betragtninger
over Sligt. Derimod hævdede han endogaa
med temmelig Bestemthed, at Finanslov-
behandlingen burde være grundlovmæssig,
hvorved han forstod, at den aldeles ikke
maatte strækkes ud over den Tid, Grund-
loven bestemmer. Jeg antager, han altsaa
mente, at den under alle Omstændigheder
skulde være færdig den 1ste April, inden det
gamle Finansaar udløber. Ja, Ytringen
om en grundlovmæssig Behandlingstid for
Finansloven har jeg just ikke funden udtalt
nogetsteds i Grundloven, og jeg tvivler ogsaa
paa, at det ærede Medlem vil være i Stand
til at paavise det. Der er ikke nævnt noget
bestemt Tid for Finanslovens Færdiggjørelse,
men der er derimod nævnt, at inden Finans-
loven er vedtaget, hvorved jeg forstaaer ved-
tagen af samtlige Lovgivningsfaktorer, maa
der hverken optrædes Skatter eller afholdes
Udgifter osv. Men er den ikke færdig
til den 1ste April, ja saa har man hidtil i
Praxis hjulpet sig med det Midlertidige, man
har kaldt en midlertidig Finanslov. Det
ærede Medlem mente frendes, at Alle —
hvorved han vel nærmest tænkte paa Rig-
sdagens Afdelinger — skulde have Plads
indenfor det foreskrevne Tidsrum. Ja, det
er uægtelig rigtigt, at samtlige Lovgivnings-
faktorer skulle have den Tid, de anse for
fornøden til at behandle enhver Lov, altsaa
ogsaa Finansloven. Men nu er det jo saa-
ledes, at Folkethinget i Følge Grundloven skal

have Finansloven til Behandling først, og
da det stadig væk fra den første Periode
under den frie Forfatning har været vant
til at give Finansloven en mere indgaaende
Drøftelse og Behandling, end dette Thing
har gjort, simpelthen af den Grund, at den
forelægges først der, er det naturligt, at
saa vil og maa der i Folkethinget medgaa
den længste Tid. Men dertil kommer, hvad
der forøvrigt ogsaa er blevet gjort opmærk-
som paa, at Forholdet til den ærede Regje-
ring, eller rettere sagt Forholdet mellem den
ærede Regjering og Folkethinget, er alt Andet
end af en saadan tillidsfuld Bestaffenhed, at
Folkethinget kunde være tilbøielig til, eller
rettere sagt i Stand til, at tilendebringe sit
Arbejde i en kort Tid. Er Forholdet over-
for Regjeringen et saadant, at der ikke er, i
hvert Fald ikke er særdeles principielle Banke-
ligheder at overkomme eller udjævne med
Hensyn til Finansloven, er det jo en Selv-
følge, at saa kan Tiden, som medgaaer til
dens indgaaende Drøftelse, blive meget kortere.
Det ærede Medlem fremhævede henimod Slut-
ningen af sit Foredrag, endogaa med ikke
ganske ringe Pathos, at det vilde være ufors-
varligt af dette Thing at give efter for de
uberettigede Overgreb eller lade sig bringe
udenfor Grundloven. Det forekommer mig,
at det ærede Medlem der glemte en ikke
unødvendig Tilføielse. Havde han nemlig
sagt som Slutning paa det: „saaledes som
jeg forstaaer eller fortolker Grundloven“, saa
kunde jeg bedre have fattet det; thi ganske
vist, jeg har, som jeg oftere har maattet ud-
tale, ikke kunnet se anderledes, end at det
ærede Medlem i forskjellige af sine Fortol-
ninger ikke holder sig saa strengt til Grund-
lovens Bogstav, som jeg vilde have ønsket.
Det er jo overmaade rart at faae den For-
sikring ud i Befolkningen, at dette Thing
bestræber sig for at hævde af alle Kræfter
og at afværge Overgreb og ogsaa holder sig
strengt indenfor Grundlovens Grændser,
men jeg tror tillige, at denne Forsikring
vilde have taget sig noget heldigere ud i et
andet Medlems Mund end netop det nævnte.
Jeg havde jo Velilighed til i Gaar at udtale,
at hvis man havde en Regjering, der — jeg
skal ikke en Gang gaa saa vidt at sige: en
Regjering, der kunde samstemme med Folke-
thingets Flertal — blot saa taalelig kunde
dele dets Betragtninger, havde jeg Naab om,